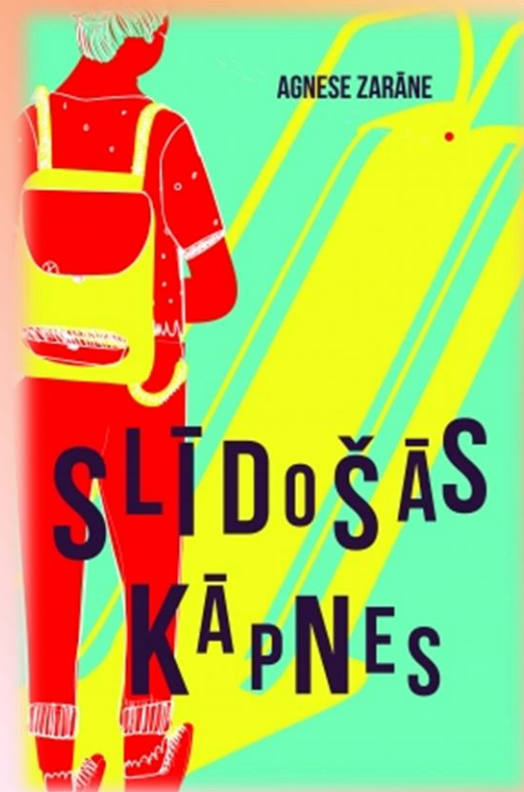

Jaunākās daiļliteratūras grāmatas ģimnāzijas bibliotēkā

Vidusskolniece Signe no Latvijas austrumu pierobežas mazpilsētas pārceļas uz Rīgu. Iesākot skolas gaitas jaunā klasē, paralēli mācībām meitenei ir jāatrisina vairāki “cietie rieksti” personiskajā dzīvē: jāatšķetina vecāku gadiem samezglojušās un neskaidrās attiecības, jāmeklē sava vieta mācību iestādē, kurā skolēni tiek dalīti stilīgajos un nestilīgajos, un jāiepazīstas ar pirmās mīlestības jūsmu un trauslumu. Risinot šos uzdevumus, meitene saskaras ar mulsinošu nepieciešamību meklēt savu identitāti...

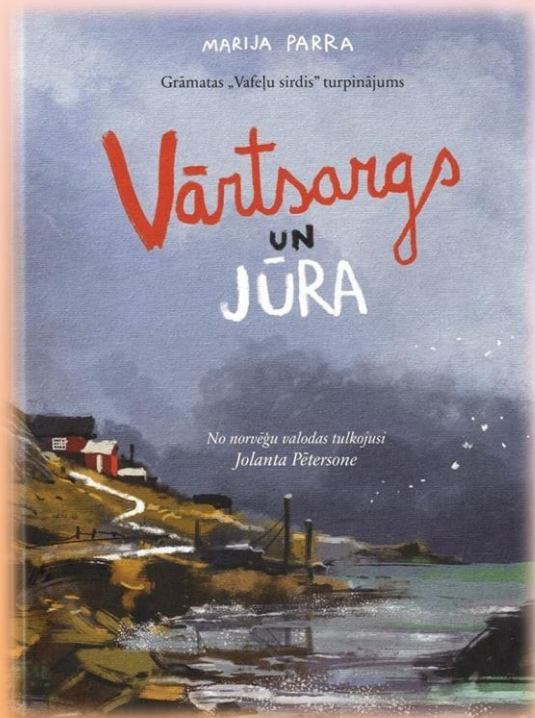
"Šis ir stāsts par kaķi. Par vienkāršu kaķi un viņa neparasto ceļojumu. Un vēl šis stāsts ir par mājām, par māju sajūtu, kas mums katram ir ļoti svarīga. Arī kaķim. Vairāk neko neteikšu. Pārējais ir jāizlasa. Kad būsi izlasījis, es ļoti ceru, ka varēsi uz katru kaķi paraudzīties mazliet citādām acīm."

Dzintars Tilaks

Galvenais varonis virsaiša dēls Ulriķis spiests kāpt laivā kopā ar mežonīgiem, dzīvē daudz redzējušiem vīriem, kas ved uz Romu dzintaru. Tālajā, noslēpumainajā Karnuntā nonāk tikai trīs no viņiem. Bet arī tur puisim ilgi palikt nav lemts. Līst asinis, nokrāsojot dzintaru tumši sarkanu.

Kad Ulriķis beidzot sasniedz kuršu krastu, izrādās – cilts nonākusi krustcelēs. Tai jāizvēlas: doties uz dienvidiem un kļūt par daļu no kādas varenākas tautas vai iet uz ziemeļiem pretī nezināmajam, toties saglabājot savu neatkarību, savus dievus un senču tradīcijas.

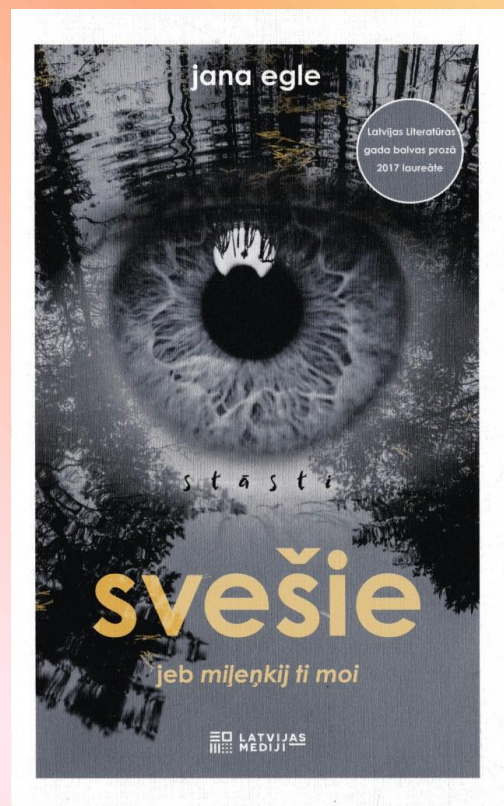

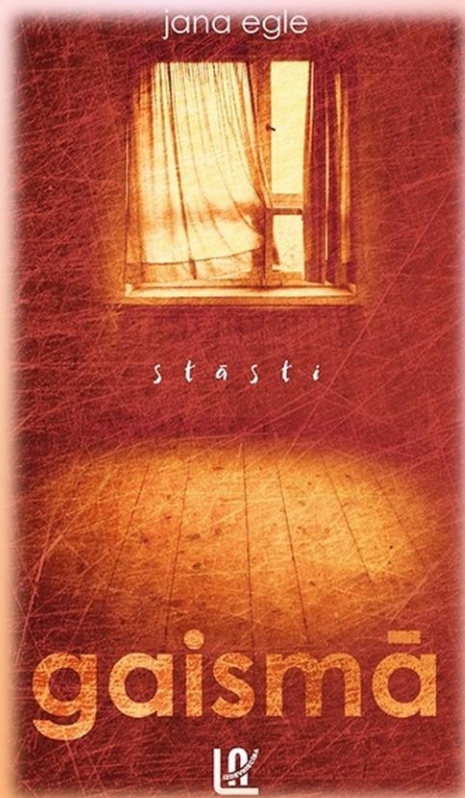
Marija Parra raksta par reālu dzīvi nelielā norvēģu ciemā, kurā ģimenes ir cieši saistītas ar jūru un kalniem. Rakstniece iztiek bez imitētām “problēmām” un gatavu uzvedības klišeju tiražēšanas popkultūras garā, bet pievēršas bērniem patiesi aktuālām tēmām un dara to vienkāršā, saprotamā, humora pilnā intonācijā.

“Cilvēkam visvairāk nepieciešama tuvība. Otrs cilvēks – māte, bērns, mīļotais, draugs. Īstas, dzīvas un jutīgas saites, kuras cieši tur vienu pie otra un dod spēku atbalstīt otru. Kas notiek, kad kāda no saitēm piepeši pārtrūkst, aizkalst vai varbūt nekad nav bijušas?

Stāstu krājums “Svešie jeb Mīļņkij ti moi” stāsta par satrūkušajām saitēm. Par svešajiem, kuri īstenībā ir tik tuvi, un viņu likteņiem. Neviens nezina, vai atsvešinātībā ir iespējams iedvest jaunu dzīvību. Kādam ir jāsaņem drosme spert pirmo soli pāri laikiem, pāridarījumiem, vainas apziņai.”

Jana Egle

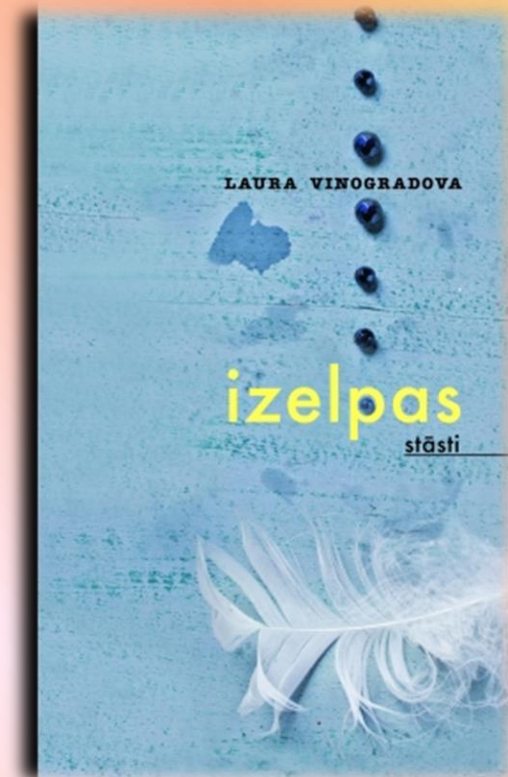

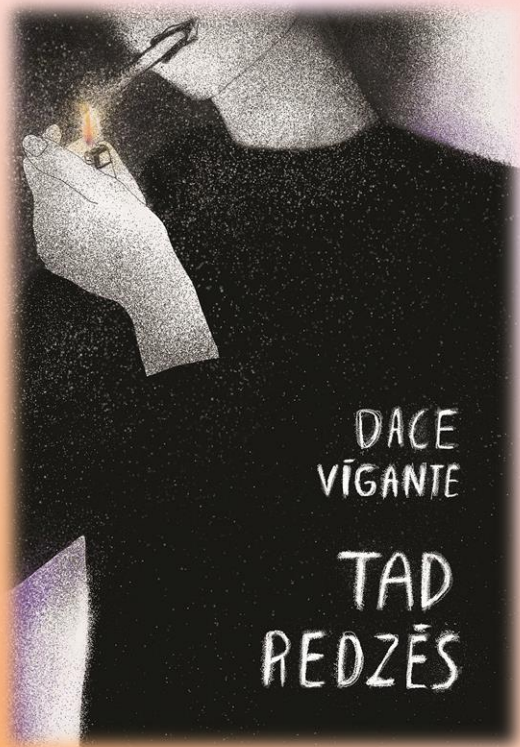

„Mēs nevaram izlikties, ka neredzam, bet mēs varam izvēlēties neredzēt. Mana koncepcija parāda cilvēka vientulības un vienatnības problēmas, bezcerību un to, kā cilvēks reaģē uz vardarbību – gan tādu, ko viņš veic pats, gan tādu, kas vērsta pret viņu.”

Jana Egle

Grāmatā iekļautie astoņi stāsti skar skarbas tēmas. Ja tās uzskaitītu, tā vien gribētos smagi nopūsties: jā, tāda ir dzīve... Tomēr stāsti neatstāj vien drūmu, nomācošu iespaidu, jo, pirmkārt, ļauj izbaudīt valodas un kompozīcijas “odziņas” un, otrkārt, katram no tiem cauri vijas arī lielāka vai mazāka, kaut tikko jaušama prieka stīdziņa – par dzīvi un dzīvību, par tuviem cilvēkiem, par katras dienas nozīmīgumu. Tie ir stāsti, kas saasina lasītāja jūtas un domas, kuras neatstājas vēl ilgi pēc tam, kad pāršķirta grāmatas pēdējā lappuse.

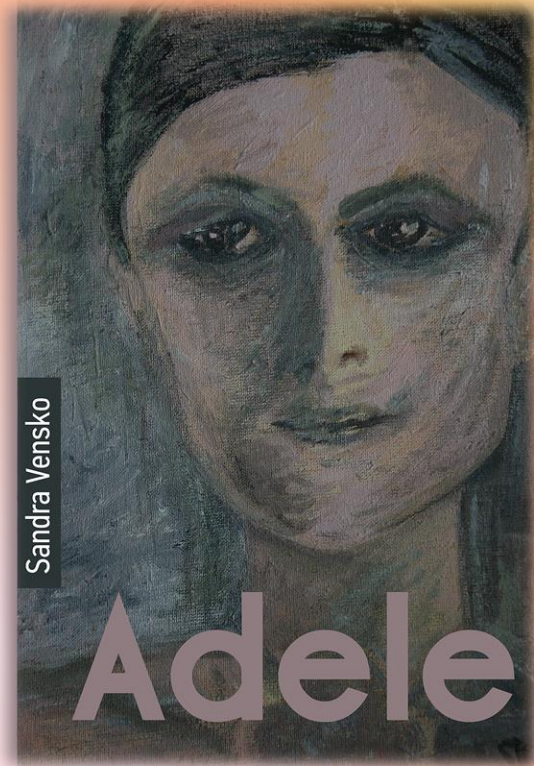
Daces Vīgantes otrā stāstu grāmata "Tad redzēs" ir dziļi izjustu, psiholoģiski precīzu un emocionāli jaudīgu darbu apkopojums.

Šajā krājumā Vīgantei raksturīgā smalkā valodas izjūta ieguvusi piesātinātāku, smaržām un tekstūrām bagātāku skanējumu.

Stāsti, kas sākas tālsatiksmes autobusā vai greznā vecpuiša dzīvoklī, pusaudzes guļamistabā vai sen aizmirstā bērnības sapnī, neizbēgami noved atpakaļ pie sevis. Vai izdosies atrisināt to uzdotās mīklas? Tad redzēs...

**“Adele atzīst, ka viņu vada vēlme
iznīdēt vīriešu dzimumu kā sugu. Ko
gan citu darīt ar tādiem, kas sagādā
vienas vienīgas vilšanās: vecaistēvs
palicis kara gaļasmašīnā, tēvs nav
zināms, bērnība beigusies ar
seksuālu vardarbību, izmisīgie
centieni dzīvot tā, lai saglabātu
ilūziju par ģimeni pašas meitai
Rozei, cieš sakāvi. Adele krīt un
ceļas, viļas un piedod, nīst un mīl,
līdz atskārst, ka brīvība ir pats
iedvesmojošākais, kas cilvēku
mudina rīkoties, nevis ļauties.”**

Gundega Blumberga

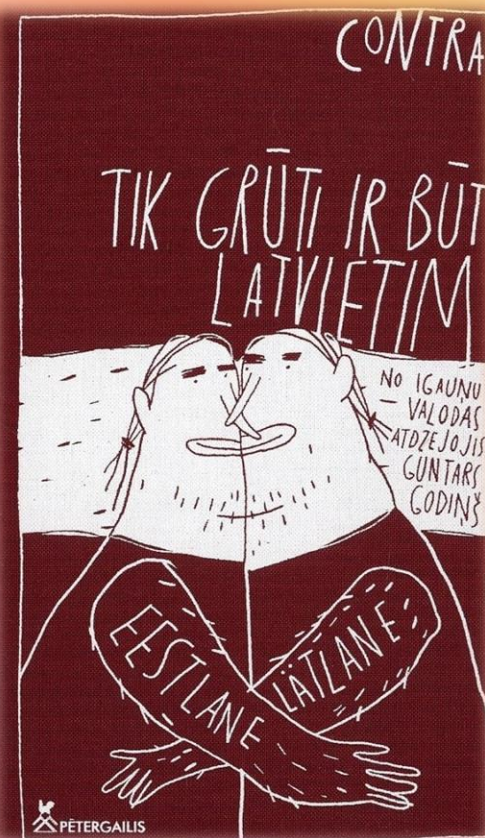
Māris Salējs latviešu mūsdienu dzejas ainavā ir viens no tiem autoriem, kuriem padodas šķietami neiespējamais – proti, apvienot labāko no klasiskās dzejas saturiskajām vērtībām ar formas un izteiksmes novatoriskumu.

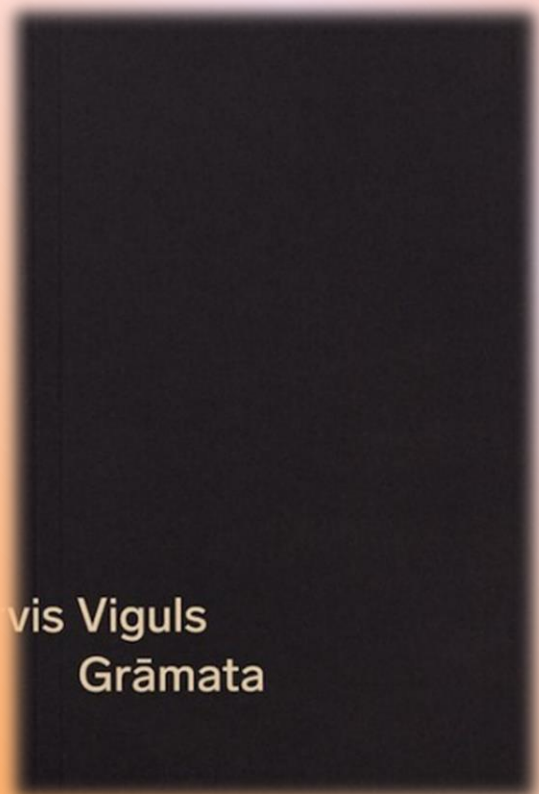
Dzejnieka piektais krājums “Tuvošanās” ir “stāsts par tuvošanos pasaulei un dzīvei caur dažādiem uztveres uzzibsnījumiem, kuros pasaule ir ļāvusi uz īsu mirkli sevi ieraudzīt un saprast.

Grāmatas kompozīciju veido divas daļas: pirmajā – “Dzejoļi no igauņu mēles” – ievietota Contras (populārs igauņu dzejnieks īstajā vārdā Margus Konnula) igauniski rakstītā dzeja, bet otrajā – “Dzejoļi latvju mēlē” – latviski. No igauņu valodas atdzejojis Guntars Godiņš.

Contras dzejas valodu nav iespējams sajaukt, jo tās kodam piemīt oriģināla ekspresija un noskaņa. Viņa dzejā (igauņu valodā) ir ļoti daudz vārdu spēļu, fonētisku saskaņu, izteicienu un frazeoloģismu (nereti citādā mērcē), un to pašu viņš turpina, rakstot dzejoļus latviski.

Īpašu šarmu Contras dzejai piešķir bagātīgā humora, satīras, ironijas un paradoksu klātbūtne, šīs īpašības ir reti sastopamas īpašības latviešu dzejā, tāpēc Contras dzeja papildina mūsu samērā pieticīgās ironiskās un humora dzejas amplitūdu.

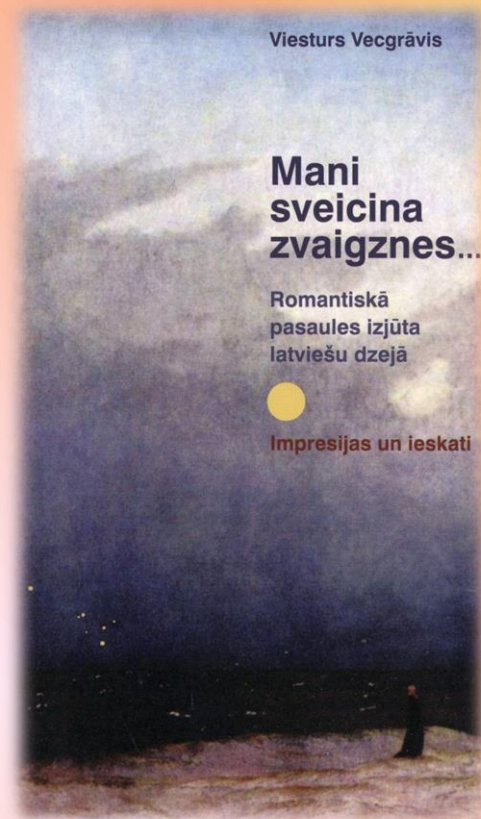
Arvis Viguls
Grāmata

"Šajā krājumā nekā tāda nav, tomēr nesen atradu kādu aprakstu, kas teicami iederētos arī manā "Grāmatā": "Grāmatas liriskais varonis ir mūsu laikabiedrs, kam dziļi rūp savas zemes un sabiedrības attīstība. Autors aicina nesadrumstalot un neizniekot dzīves mērķi, nepakļauties mantu kultam, kopt un turēt tīras cilvēku attiecības."

Arvis Viguls

**Grāmata “Mani sveicina zvaigznes...”
veltīta latviešu dzejnieku romantiķu
garīgās un emocionālās pasaules
raksturojumam, parādot viņu dzeju
kā ilglaicīgu un īpašu latviskās
identitātes atveidu.**

**Tā rakstīta kā atgādinājums, lai šai
steidzīgajā un nereti
pārracionalizētajā, ikdienišķības
prioritāšu laikmetā atceramies
vērtības, kuras aktualizēja un
aizstāvēja tādi mūsu romantiķi kā
Auseklis un Kārlis Skalbe, Aspazija
un Velga Krīle, Jānis Poruks un Ojārs
Vācietis, Elīna Zālīte un Anna
Rancāne, Linards Tauns un Leons
Briedis, un vēl daudzi citi.**

Talseniece Maija Laukmane savā dzejoļu krājumā "runā ar mani" arvien palikusi uzticīga pati sev, turpinādama liriskajos izjūtu un pārdomu uzzibsnījumos risināt ikvienam cilvēkam aktuālo tēmu – personības harmonijas meklējumi.

Krājumā "runā ar mani" dzejoļi lasītāju aicina apzināties, ka ik mirklis piepildīts un piepildāms, ja vien pasaulē raugāties gaišām acīm un mīlošu sirdi un uzrunājam dzīvi un cilvēkus ar labiem vārdiem.

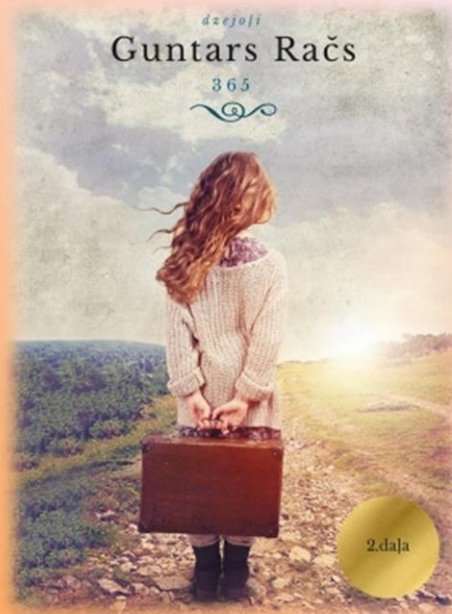
"Minimismi" ir izdevums, kurā apkopoti Imanta Ziedoņa daiļrades nozīmīgi un spilgti citāti, kurus fonds "Viegli" sadarbībā ar Imanta Ziedoņa muzeju un projekta "Leišmalīte" ceļa gājējiem ir atlasījuši, pētot Imanta Ziedoņa darbus.

"Daudzi no mums sāk jauno gadu ar jaunu apņemšanos. Mana apņemšanās bija uzrakstīt un publicēt vismaz vienu dzejoli dienā. Pirmie 183 atrodami grāmatas pirmajā daļā. Šajā grāmatā atradīsiet tos 182, kuri rakstīti no 3. jūlija līdz 31. decembrim. Paldies maniem lasītājiem par pacietību, atsaucību un mīlestību! Šīs 365 dienas bija viens no manas dzīves lielākajiem brīnumiem!"

Guntars Račs

Lieliska dāvana un iedvesmas avots katram, kurš meklē savu Ziemassvētku dzejoli, ko skaitīt pie eglītes vai ierakstīt apsveikumu kartiņā.

CD ir populāras dziesmas ar Guntara Rača vārdiem, kā arī visu šo dziesmu instrumentālie pavadījumi. Dziesmu vārdi atrodami grāmatā.

